

EEN INTERESSANTE OPGAVE

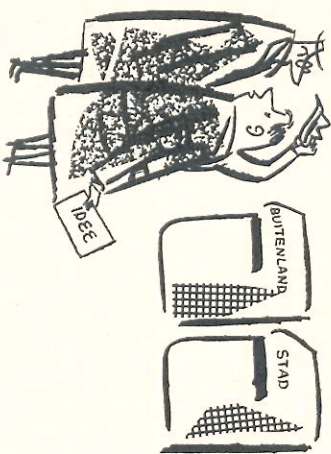
De cijfers 1 tot en met 9, slote een ondeelbaar getal van een cijfer. Gevraagd: hoe moeten de gebuiken om getallen van 9 de cijfers 1 tot en met 9 voo- den gerangschikt om aan de len hebben alle de eigenschap, dat ze een 9-voud zijn, want de som der negen cijfers is 45 en dus deelbaar door 9. De cijfers laten zich echter zodanig rangschikken, dat de volgende merkwaardige eigen- schappen ontstaan. Schrap men van het getal van negen cijfers het laatste cijfer (het meest rechtse dus) weg, dan is het resterende getal van acht cijfers een 8-voud. Laat men van dat getal van acht cijfers weer het laatste weg, dan is het overblijvende getal van zeven cijfers een 7-voud. Gaat men zo voort met het wegschrijven van telkens het laatste cijfer, dan krijgt men achtereenvolgens een 6-voud van zes cijfers, een 5-voud van vijf cijfers, een 4-voud van vier cijfers, een 3-voud van drie cijfers, een 2-voud van twee cijfers en ten

van een cijfer. Gevraagd: hoe moeten de de cijfers 1 tot en met 9 voo- den gerangschikt om aan de de gerangschikking van de cij- fers is, die aan de gestelde voorwaarden voldoet.

Er is slechts één oplossing mogelijk. Het vinden van die oplossing vergt wel enig ge- duld, maar eist geen bijzon- dere kennis van reken- of wis- kunde. Iedereen kan de op- lossing dus vinden.

De volgende prijzen zijn beschikbaar: 1e prijs f 20,—, 2e prijs f 15,—, 3e prijs f 10,—, 4e prijs f 7,50, 5e, 6e en 7e prijs f 5,—.

Onder vermelding van het puzzelnummer kunt u uw op- lossing inzenden aan me- j. Hartsuiker, redacte VDH-tje, en wel vóór woensdag 24 februari 1960.

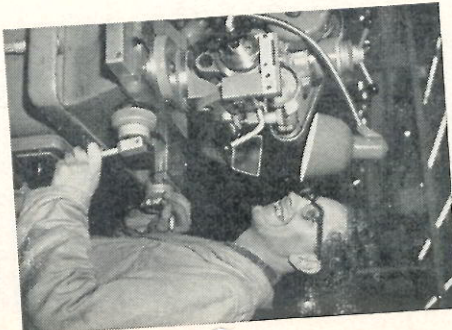
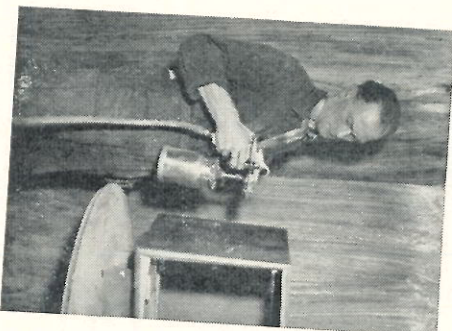
WAT
ZIJN

GOEDE IDEEEN?

materialen op andere lengte of breedte bestellen waardoor de hoeveelheid afval wordt vermindert; inoutrane materialen een bestemming geven, waardoor zij in plaats van normaal voorgeschreven ma- teriaal kunnen worden gebruikt.

Hieruit blijkt duidelijk dat iedereen wel eens een goed idee kan inzien, als hij zich maar afvraagt: kan het anders, eenvoudiger, sneller of doelmatiger; kan er minder materiaal worden gebruikt of materiaal dat goedkoper is; kan het afval nog worden gebruikt, enz. Hierbij mag nimmer uit het oog worden ver- loren dat de kwaliteit van onze produk- ten niet achteruit mag gaan en de vei- ligheid zowel voor de werkers als gebrui- kers nooit minder mag worden.

Het voorstaande houdt niet in dat er op andere terreinen geen goede ideeën naar voren kunnen worden gebracht, maar daar wordt het terrein veel meer door de specialisten afgegrast. Als een specialist enkele maanden aan de ont- wikkeling van een apparaat heeft ge- werkt, dan zal het niet meevalen op zijn speciale gebied nog verbeteringen aan te brengen. Daarentegen zal het voorschrij- ven van hulpmaterialen e.d. vaak auto- matisch gebeuren, zodat er op dit gebied nog wel eens verbeteringen kunnen wor- den voorgesteld.

Onze werknemers die de komende week 12½ jaar in onze dienst zijn. Boven: B. M. Vroklage, Technische Dienst Den Haag, op 18 februari; P. J. M. Loosveld, Ontspanningsgebouw, op 14 februari. Onder: H. Bekker, Meubelmakerij, op 19 februari en G. Ouweens, Gereedschapmakerij, op 18 februari. Allen, onze hartelijke gelukwensen!

Kunt u niet alle gevolgen van een idee overzien, wacht u dan niet met het inzen- den van uw idee, maar laat het uitlozen van de consequenties over aan de des- kundigen die uw inzending moeten be- oordelen.

Zoudt u door een afwijzend antwoord teleurgesteld zijn of worden, omdat uw inzending niet of uws inziens te laag werd beoordeeld, informeert u dan naar de redenen en laat u niet weerhouden een volgende keer uw idee(en) in te zenden. Het is van de ideeëncommissie geen on- wil uw idee niet te belonen, maar on- macht. Als er geen besparing op welk terrein dan ook valt aan te wijzen, dan kan er geen beloning plaatsvinden.

M. J. Eijssackers.

KOM ERIN

Maandag 15 februari, 's middags van 2—5 uur, brengt een groep van ongeveer 40 personen van de Nederlandse Reisver- eniging een bezoek aan onze fabriek Maanweg.

Op verzoek van de Plaatselijke Com- missie 's-Gravenhage van het Contact- centrum Bedrijfsleven Onderwijs ont- vangen wij donderdag 18 februari van 17.00—20.00 uur ongeveer 20 school- dekanen.

Onze chef Personeelszaken, de heer Scheurer, zal o.a. een causette houden over het Personeelsbeleid en de mogelijk- heid tot plaatsing in het bedrijf.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr 633
13 februari 1960

DAT DACHT U ERVAN

U herinnert zich ongetwijfeld nog dat wij u in september van het vorige jaar door middel van een enquêteformulier ver- zochten uw mening te geven over het VDH-tje. Wij hadden daar onze reden voor, want niets is belangrijker voor een redactie dan te weten of, en zo ja, in hoeverre de lezers het blad waarderen. Wij hebben ons dan ook voorgenoemen om het niet bij één enquête te houden, maar u zo om de drie of vier jaar uw mening te vragen.

Nadat de verstrekte gegevens zijn verwerkt is nu een ge- gen rapport klaar, waarmee de redactie haar nut kan doen.

Het rapport over de enquête.

Dit rapport is samengesteld door onze statisticus, de heer A. D. van der Kade. Mede daardoor is het rapport strikt objec- tief gebleven en is alles wat erin staat uitsluitend ontleend aan de gegevens die het personeel verstrekte.

Diegenen die van de inhoud van het rapport kennis willen nemen, kunnen een exemplaar ter inzage vragen bij mejuffrouw Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Wie deden mee?

Soortgelijke statistische onderzoeken leren, dat men bij een enquête, zoals wij die hielden, niet te optimistisch moet zijn over de medewerking, die men daarvoor verkrijgt. Dat is natuurlijk jammer, want als men nu iedereen in de gelegenheid stelt ronduit zijn mening te geven, dan zou men toch eigenlijk verwachten dat de mensen zo'n kans met beide handen zouden aangrijpen. Maar goed, de ervaring elders en nu ook bij ons leert dat door elkaar genomen ongeveer 1/3e gedeelte van het aantal werknemers zijn medewerking verleent. Wij mogen dus tevreden zijn dat er van de 2.287 uitgereikte formulieren 826 ingevuld zijn terugontvangen. Dat is 36,2 %. Hierbij willen wij vermelden dat bijna ieder van deze 826 invullers zich van zijn taak serieus heeft gekweten. Dit is erg prettig, omdat daardoor gedegen materiaal verkregen is.

Wie zijn de inzenders?

Aardig is te vermelden dat het percentage mannen en vrouwen dat medewerking verleende praktisch even groot is. Ook de leeftijd heeft hierbij kennelijk geen rol gespeeld, want wij ontvingen uit alle leeftijdsgroepen overeenstemmende per- centages formulieren. Wel is een duidelijk verschil merkbaar tussen het percentage inzenders uit de groep werknemers ener- zijds en week- en maandloners anderzijds. De werknemers kwamen hier uit de bus met 23,2 %, terwijl week- en maand- loners respectievelijk 65,2 % en 57,8 % boekten. Dit is jam- mer, omdat juist de groep werknemers in onze bedrijven de grootste is. De heer Van der Kade moest op grond hiervan begrijpelijkwijze voor alle verdere gegevens een splitsing maken tussen uur-, week- en maandloners.

Uit een andere tabel, namelijk die waaruit blijkt waar degene die het formulier invulde werkte, kwam duidelijk naar voren dat de beide fabrieken in Utrecht de laagste percentages inzenders hadden. Wij mogen hieruit concluderen dat de be- langstelling voor ons VDH-tje van de medewerkers uit Utrecht aanmerkelijk kleiner is dan van hen die in Den Haag werken. Hieraan zal wel niet vreemd zijn dat er over het algemeen weinig over Utrecht gepubliceerd is, een duidelijk aanwijzing voor de redactie hierin verandering te brengen.

Hoe wordt het VDH-tje gelezen?

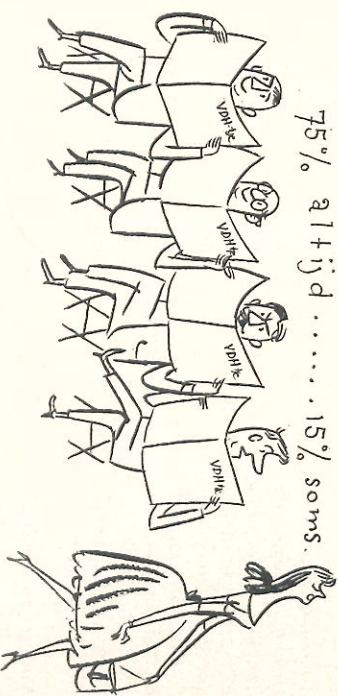
Het is verheugend te kunnen constateren dat gemiddeld ge- nomen ruim 75 % van ons personeel (wij bedoelen hier de inzenders van de formulieren) het VDH-tje altijd leest. Ruim 15 % leest het af en toe. Als deze percentages voor ons gehele personeel gelden, dan wordt ons VDH-tje toch zeer vaak

gelezen, wat niet betekent dat alles wat erin staat door ieder- een evenzeer wordt geapprecieerd. Maar daarover straks meer.

Lezen anderen het VDH-tje?

Gelukkig wel, kunnen wij zeggen, want 60 % van de inzen- ders vermeldt dat het VDH-tje ook trouw door hun gezins- leden wordt gelezen. In dit opzicht komt ook de jeugdkrant er niet slecht af, want ongeveer 50 % van de kinderen van VDH-ers zijn trouwe lezers van de Jeugdkrant.

75% al + j d 15% s o m s .

Moet de inhoud veranderen?

Het is erg belangrijk voor een redactie om te weten of haar lezers veranderingen in de inhoud van het blad wensen. De enquête wees uit dat ongeveer 60 % van de inzenders van mening was dat de inhoud verandering moest ondergaan. Hierbij kunnen wij vaststellen dat de voorstanders van ver- anderingen in meerderheid gezocht moet worden onder het jonge personeel, namelijk bij hen die jonger zijn dan 40 jaar.

Meer of minder schrijven over...

Die inzenders die verandering van de inhoud voorstaan, zijn te verdelen in hen die vermindering van bepaalde publicaties willen hebben en hen die bepaalde publicaties in grotere aan- talen willen zien alsook zij die nieuwe onderwerpen voorstellen. Wij komen verder in dit artikel hierop nog terug.

Uit de volgende tabel kunt u al duidelijk de voorkeur voor bepaalde rubrieken aflezen. In deze tabel is aan die soort artikelen het laagste nummer gegeven, waarvoor het meeste belangstelling bestaat. Duidelijk komt hier de grote belang- stelling voor zaken op het bedrijf betrekking hebbende naar voren.

	Uurw.	Weekl.	Maandl.	Vrouwen
Bedr. Nieuws	1	1	1	1
Productiebeschr.	2	2	3	7
Ontd. Raad	3	3	2	2
Ideën	4	4	4	4
Soc. Onderw.	5	6	5	9/10
Artf. beschr.	6	5	8	13
Art. dr Scheurer	7	9	6	5
Voorpagina	8	7	9	11
Art. alg. aard	9	8	7	14
Publice	10	10	10	3
Kon erin	11	11	11	12
Puzzel	12	12	12	9/10
Bedankjes	13	13	14	8
Huwelijkt	14	14	13	6

Hoe vindt men het VDH-tje?

De qualificatie „goed” wordt door uur-, week- en maand- loners mannen en de vrouwen respectievelijk gegeven door 38,2 %, 48 %, 31,4 % en 30,9 % van de inzenders. Door elkaar

genomen geeft ongeveer 5 % van de inzenders de qualificatie „slecht” en de rest zit dus tussen slecht en goed in met zijn mening. Het is uiterst moeilijk om uit deze gegevens de juiste conclusies te trekken, omdat zij die het VDH-tje niet goed vinden veelal opmerkingen hebben gemaakt over tal van factoren. Er zijn er die willen het VDH-tje groter van formaat hebben. Er wordt gevraagd om kleurendruk. Sommigen willen een wekelijkse verschijning handhaven; weer anderen zijn voorstander van eens per 14 dagen of eens per maand uitkomen. Is de een voorstander van korte artikelen, een ander geeft een uitgebreide motivering voor uitgebreidere tekst over een bepaald onderwerp. Er zijn er die schrijven: het VDH-tje is niet in alle opzichten af, maar het kan moeilijker beter, terwijl ook de mening verkozondigd wordt: er zijn tal van dingen die zouden kunnen worden verbeterd.

Als u, zoals wij, alle opmerkingen hebt doorgelezen, dan zegt u achteraf: De meeste opmerkers hebben vanuit hun standpunt bekeken gelijk, maar aangezien de een de ander tegenspreekt is het vrijwel ondoenlijk om het iedereen voortdurend naar de zin te maken.

Meer of minder?

Zoals wij al schreven vroeg een aantal inzenders om over bepaalde onderwerpen meer te schrijven, terwijl anderen soms dezelfde onderwerpen minder beschreven wilden zien. Wij zullen de cijfers maar voor zich zelf laten spreken.

Mededelingen van het bedrijf	meer (%)	minder (%)
Hobby en vrije tijd	30,8	19,4
Speciale onderwerpen	6,8	3,7
Personeelsaangelegenheden	36,1	13,8
Sociale onderwerpen	4,1	30,0
Ondernemingsraad	7,0	7,3
Mededelingen over eigen producten	7,0	5,0
Psychologische onderwerpen	17,8	2,5
Personeelsverkoop	2,5	24,4
Redactiebeleid	0,4	—
	—	6,9

Andere rubrieken.

Bij de suggesties over andere rubrieken valt op dat een aantal inzenders vraagt naar een rubriek die wij zouden kunnen noemen: „publieke tribune”, een rubriek dus waarin men ongezouten zijn mening kan zeggen. Wij zijn van mening dat de mogelijke inhoud van een dergelijke rubriek niet altijd strookt met het doel van een personeelsorgaan. Ook ons VDH-tje moet de samenwerking tussen de verschillende bedrijfsgenoten helpen bevorderen en deze doelstelling zou in het gedrang kunnen komen als ieder van een ander of over situaties zou mogen zeggen wat hij ervan denkt, ook als dat krenkend is, of als zodanig opgevat kan worden. Wij mogen niet vergeten dat de doelstelling van ons VDH-tje een heel andere is dan die van bij voorbeeld een dagblad.

Ook een vragenrubriek heeft bij een aantal lezers belangstelling, maar zo vragen wij ons af, waarover wil men vragen

VRIJETIJDSBESTEDING

In december 1953 ging de heer C. Stolk bij ons weg wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd, maar daarmee was hij Van der Heem niet vergeten en had er ook zijn laatste schreden niet gezet. Als de weersomstandigheden gunstig zijn — en dat zijn ze gauw bij de heer Stolk — dan is hij present op de oud-gediensten bijeenkomst, die iedere eerste dinsdag van de maand gehouden wordt in de kantine van de Kastenfabriek. En ook voor de personeelsavonden laat hij zich graag als gast uitnodigen.

De redactie bracht een bezoek bij hem thuis om u te kunnen vertellen of het gemakkelijk is de vrije tijd waarvan de heer Stolk nu al enkele jaren geniet door te brengen.

Hoewel de heer Stolk er niet veel hobbies op nahoudt, lukt hem dit wonderwel. Twee van de belangrijkste tijdspaseringen zijn wel het kijken naar de televisie en het bezoeken van enkele paro-

stellen en wie moet dan de juiste antwoorden op die vragen verzamelen? Ook bij een dergelijke rubriek zouden wij ons grote beperkingen moeten opleggen en het is dan de vraag of hij nog de belangstelling heeft.

Omvang van het VDH-tje.

Opmerkelijk is, dat nogal eens door inzenders de suggestie gedaan wordt het VDH-tje groter te maken. Wij willen u we bekenen dat wij daar ook voorstanders van zijn. Maar... ook voor de redactie geldt dat zij niet alles kan realiseren wat zij graag zou willen. Een belangrijke reden, waardoor het groter maken van het VDH-tje erg moeilijk wordt, is, dat het de redactie aan voldoende vrijwillige medewerkers ontbreekt om meer verantwoord stoff voor het VDH-tje te leveren. Daarnaast zou eveneens bekeken moeten worden of de kosten die ongetwijfeld aan uitbreiding verbonden zijn verantwoord zijn. De knoop zit 'm echter in het eerste punt: de medewerkers.

Wat doet de redactie met de enquêtegegevens?

1. Onze plannen kunnen wij in het kort als volgt samenvatten. Meer schrijven over die onderwerpen waarnaar door de inzenders is gevraagd.
 2. Over onderwerpen die minder de belangstelling hebben minder vaak publicaties doen.
 3. Rekening houden met de voorkeur voor bepaalde artikelen.
 4. Het aantrekken van vrijwillige medewerkers uit het bedrijf, waarbij uiteraard onze lezers ons goed kunnen meehelpen.
 5. Als het ons lukt meer medewerkers te krijgen welkijks met een groter VDH-tje uitkomen.
- Allen die aan het slagen van deze enquête hebben meegewerkt, dus ook alle inzenders, brengen wij graag onze hartelijke dank. Wij zullen ons best doen de wensen van onze lezers, voor zover zij stroken met de doelstelling van ons VDH-tje te realiseren.

chietuizen, waar menig spelletje kaart wordt gespeeld.

Geen TV-uitzending slaat de heer Stolk over, ook het kindertuutje niet; wel een bewijs hoe de televisie wordt gewaardeerd en hoe vaak het ERRAS-loetel zijn diensten doet. Op verschillende dagen worden in de parochiehuizen samenkomsten voor bejaarden georganiseerd. Als men dus de moeite neemt om steeds een ander parochiehuis te bezoeken, is men er de hele week druk mee. De sfeer is er zo prettig, dat de heer Stolk er graag enkele keren per week verblijft. Blijft de heer Stolk eens een hele dag thuis, dan behoeft hij zich nog niet te vervelen, want het huis waarin hij woont staat langs de Vliet en het scheepvaartverkeer brengt afdeling genoeg.

Met plezier ziet de heer Stolk terug op zijn 14-jarig dienstverband bij Van der Heem, maar de rustperiode die hem toen werd gegund, weet hij best te gebruiken.

R. Ch. H.

Aanvaarde omweg

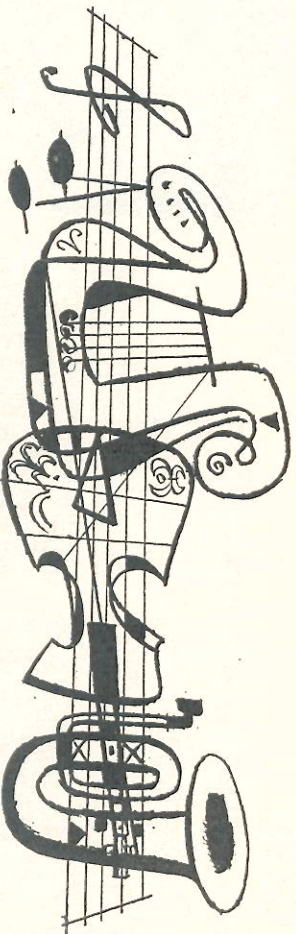
Ontluns heb ik een gesprek gehoord tussen twee personen. Daarbij vertelde de één kennelijk aan de ander de situatie, waarin hij op dat moment verkeerde en welke hem niet best aansond. Hij had altijd graag in organisatorisch werk zijn beroep willen zien, ook in het bedrijf. Hij meende er ook recht op te hebben op grond van zijn karakter en aanleg, alsmede op grond van zijn speciale studie ervoor, welke hij in zijn grondweten had gedaan en nog deed. Maar in de zaak waarin hij nu werkzaam was liet men hem andersoortig werk doen: eerst tijdschrijverij, toen loondministratie, nu een beetje assisteren bij statistiek. Daarover pruttelde hij.

De andere persoon, die dit verhaal aanhoorde, zei tijdens deze verzueringen niets. Toen de klager blijbaard was leeggelopen, antwoordde hij hem: „Het lijkt me een prachtige voorbereiding voor later als je organisatorisch werk gaat verrichten”. De mopperaar keek hem verwonderd aan en vroeg: „Bedoel je daarmee dat wat ik nu doe?” De ander knikte en zei: „Ja, en ook die tijdschrijverij en die loondministratie. Man, dat moet je toch zelf ook zien?” En toen voegde hij er een zin aan toe, die me bijzonder trof: „Je houdt toch dan pas goed van je doel, als je ook kunt genieten van het landschap wanneer je een omweg moet maken”. Daar zit wat moois in, leek me. Af en toe hoor of lees je wel eens van die slagzinnen, spreken en andere wijze woorden. Die doen je wel wat; ze openbaren in de regel dan ook een conclusie van veel en diep denken over de dingen van het leven. Maar de echte betekenis ervan zie je niet altijd zo duidelijk voor je. Maar sta je dan zo ineens voor een situatie van een concreet mens, op wie een zinspreuk plotseling toepasselijk blijkt te zijn, dan pas dringt de diepe zin ervan goed tot je door.

Dat was ook voor mij zo, toen ik dat gesprek tussen die twee opving en daarin tegelijk werd geconfronteerd met die wijsheid, dat je zo van je doel moet houden, dat je ook van het landschap kunt genieten terwijl je een omweg moet maken.

Een omweg zal gauw bij ons de indruk wekken, dat we tijd verliezen en energie verspillen. Dat geldt vooral ons, mensen van het westen, die het spreekwoord hebben uitgevonden: tijd is geld! En natuurlijk, het is in vele opzichten waar, dat verspillde tijd verloren is. Maar waar je niet altijd aan denkt, is, dat een omweg voor je doel moeten maken geen verspillijng behoeft te zijn. En dan kun je die aanvaarden. Ja, dan zal je ook wel genieten van wat je op die omwegen beleeft.

Scheureur.

MUZIKALE MOMENTEN

JOHANN STRAUSS (1825—1899)

De muziek, die Johann Strauss heeft geschreven, wordt door velen graag gehoord. Zijn walsen en polkas liggen gemakkelijk in het gehoor en roepen geen zware problemen op.

Het is een geluk voor ons dat Johann Strauss, dwars tegen de wens van zijn vader in, muziek studeerde. Zijn vader, ook Johann getueten, was namelijk een bekend musicus, die een veelbewogen loopbaan achter de rug had en heel andere plannen met zijn zoon had. Het conflict, dat hierdoor ontstond, werd pas door de dood van vader Strauss ongedaan gemaakt, toen Johann de leiding overnam van het vermaarde Strauss-orkest, opgericht door Strauss sr. Samen met zijn broer Joseph en later ook met Eduard maakte de familie Strauss het orkest wereldberoemd. Ook Joseph en Eduard componeerden tal van composities. Alleen Eduard schreef al meer dan 318 dansen!

Ondertussen had Johann een geweldige succes met „An der schönen, blauen Donau” en „Künsterleben” en kort daarna met „G'schichten aus dem Wienerwald”. Zijn opera, „Die Fledermaus” werd aanvankelijk maar matig gewaardeerd. Na de première in 1873 beleefde het werk bijna geen opvoering meer. Pas later kreeg het Weense publiek de smaak ervan te pakken.

Toen Amerika in 1876 het eeuwfeest van de onafhankelijkheid vierde, werd Johann Strauss uitgenodigd over te komen. Hij dirigeerde daar onder andere een monster-orkest van maar liefst twintigduizend uitvoerenden. Er waren honderd assistent-dirigenten aan hem toegevoegd om dit gigantische orkest te leiden. Volgens zijn eigen woorden speelde hij het klaar om allen tegelijk te laten eindigen, waarmee echter ook alles gezegd was.

Een jaar na dit intermezzo stierf zijn vrouw; in wanhoop vluchtte hij naar Italië, waar hij voortlopf niet aan componeren dacht. In 1878 trouwde hij opnieuw. Vijf jaar heeft dit ongelukkige huwelijk geduurd; vijf jaar van geestelijke ellende waarin hij weinig waardevols componeerde. Pas in zijn derde huwelijk werd zijn oude roem weer hersteld. Het meesterwerk „Der Zigeunerbaron” werd spoedig gevolgd door zijn „Kaiservalzer”, en talrijke andere composities. Jaren van voorspoed en geluk volgden, waarin de grijs geworden meester zeer actief bleef. In de salons en op de shows werd hij nog altijd als een graag geziene gast verwelkomd. Op een koude middag in 1899 bezocht hij een modeshow in Het Prater. Hij valde daarbij een kou, die tot longontsteking leidde. Van het korte ziekbed dat daarop volgde is Strauss niet meer opgestaan. Op 3 juni stierf hij. Hij werd uitgedie gedaan door honderdduizenden die hun grote Johann Strauss voor de laatste maal wilden groeten. Tegenover Franz Schubert en naast Johannes Brahms werd hij begraven.

F. G. van der Meulen.

Wijziging telefoonnummers

Radiomontage:
de heren Buchly, Rontelap, De Tombe en Van Willigen 383
Kostprijsadministratie:
de heren Jansen, Jantze, Van Veen 396.
Bedrijfsbureau Telco:
heer Kueter 467
M.v. 20 februari a.s.
ir Hanhart 466
heer Koppenaal 486
ir Noteboom 471

Spreekuur O.R. Maanweg

Vanaf dinsdag 16 februari houdt de Ondernemingsraad spreekuur in het leslokaal van de Gereedschapmakerij.

De heer J. Busser, Radiomontage, viert op 18 februari a.s. zijn 12½-jarig jubileum. Gefeliciteerd.

